Co Biblia mówi o powrocie Jezusa?

Wybory, odwaga i chrześcijańska nadzieja • J 14:1–3; 1 Tes. 4:13–18

Myśl przewodnia

Teksty o powrocie Jezusa mówią o obietnicy i pocieszeniu, bez możliwości ustalenia daty.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Kiedy Jezus żegnał się ze swoimi uczniami, przekazał im obietnicę ponownego spotkania. W J 14:1–3 powiedział o tym w słowach pocieszenia.

W Dziejach Apostolskich 1:9–11 uczniowie słyszą, że Jezus powróci. Apostoł Paweł napisał później do Tesaloniczan, którzy martwili się o ludzi zmarłych przed powrotem Jezusa. Przypomniał im nadzieję zmartwychwstania.

Teksty te nie służą do wyliczania daty. Jezus uczył, że dzień i godzina pozostają nieznane (Mt 24:36). Wymyślanie kalendarza końca świata prowadzi do niepotrzebnego niepokoju.

J 14:1–3 zawiera obietnicę Jezusa. W 1 Tes 4:13–18 Paweł mówi o zmartwychwstaniu zmarłych i zachęca do wzajemnego pocieszania się. Gdy ktoś próbuje wyliczyć datę powrotu Jezusa, warto sprawdzić Mt 24:36. Nadzieja powinna uczyć odpowiedzialności za dzisiejsze życie, a nie straszyć ludzi. Takie rozumienie można wyjaśnić własnymi słowami.

Biblijna nadzieja może wzmacniać naszą troskę o innych. Paweł zachęcał chrześcijan, by wzajemnie się pocieszali. Właśnie tak możemy wykorzystywać to przesłanie: budować życzliwość i odpowiedzialność.

Cele lekcji

- Wskazuje obietnicę w J 14:1–3 i jej adresatów.
- Objaśnia pastoralny cel 1 Tes. 4:13–18.
- Rozróżnia nadzieję z tekstu od ludzkich obliczeń daty.
- Potrafi odpowiedzieć: Co Paweł każe uczynić z wypowiedzianymi słowami nadziei?

Przebieg zajęć

Otwarcie i pytanie — 5 min

Zaproś do prostego pytania problemowego: Czy Biblia pozwala obliczyć dzień powrotu Jezusa? Pozwól każdemu wybrać formę udziału.

Czytanie tekstu i kontekst — 10 min

Wspólnie znajdźcie J 14:1–3; 1 Tes. 4:13–18; odczytajcie wraz z sąsiednimi wersetami. Jezus mówi uczniom o przyszłym ponownym spotkaniu. Paweł pociesza Tesaloniczan zmartwionych losem tych, którzy umarli, i wskazuje na zmartwychwstanie. To teksty nadziei, które kierują ku wierności i pocieszaniu się nawzajem. Zaznaczcie dwa fakty widoczne wprost w tekście.

Rozmowa o znaczeniu — 10 min

Oddzielcie zdanie autora od dzisiejszego przykładu. Centralny wniosek: Teksty o powrocie Jezusa mówią o obietnicy i pocieszeniu, bez możliwości ustalenia daty. Poproś o wskazanie wersetu lub uczciwe określenie, że to nasza interpretacja.

Ćwiczenie i praktyka — 11 min

Na tablicy stwórzcie trzy kolumny: „Wprost w tekście", „Nasze pytanie", „Tego tekst nie podaje". Zapiszcie informacje o powrocie Jezusa i zmartwychwstaniu, a następnie omówcie, dlaczego nie należy przewidywać dat. Dopuszczaj różne formy odpowiedzi, także milczenie. Nie wywieraj presji na ujawnianie osobistych doświadczeń. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Zaznacz: co mówi fragment, co dodaje współczesny autor sensacji.

Podsumowanie i rodzina — 4 min

Zapytaj: Czy Biblia pozwala obliczyć dzień powrotu Jezusa? Przypomnij myśl: Teksty o powrocie Jezusa mówią o obietnicy i pocieszeniu, bez możliwości ustalenia daty. W domu można: Z rodzicami poszukajcie w 1 Tes. 4:13–18 słów, które wskazują cel pocieszania; porozmawiajcie o ich znaczeniu.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy Biblia pozwala obliczyć dzień powrotu Jezusa?

Nie. Jezus wyraźnie wskazał, że dokładnej daty nie znamy.

Po co Paweł napisał o powrocie Chrystusa?

Chciał pocieszyć i umocnić wierzących w nadziei zmartwychwstania.

Co mówi Mt 24:36 o dacie?

Że dokładnej daty nie znamy.

Co Paweł każe uczynić z wypowiedzianymi słowami nadziei?

Zachęca, by nimi wzajemnie się pocieszać.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym legalnie używanym przekładzie
- Karta pracy SM-G3-A-49
- kartki, tablica i przybory do rysowania
- wersety i karty do odróżniania faktu od wniosku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Celem 1 Tes 4:13–18 jest pocieszenie wspólnoty. Nie przewiduj dat i nie wykorzystuj katastroficznych obrazów do wywoływania posłuszeństwa. Wyraźnie odróżnij tekst główny i złożone systemy eschatologiczne.
- Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.
- Nie strasz końcem świata ani nie wyznaczaj dat powrotu Chrystusa.
- J 14:1–3 należy do mowy pożegnalnej Jezusa; słowa obietnicy mają umocnić uczniów w perspektywie rozłąki.
- 1 Tes. 4:13–18 ma charakter duszpasterski. Paweł kończy wezwaniem, aby wzajemnie się pocieszać; nie czyni z tego fragmentu kalendarza wydarzeń.
- Mt 24:36 wyklucza określanie daty powrotu Chrystusa. Unikaj straszenia dzieci i spekulacji na podstawie wiadomości czy katastrof.
- Nie przedstawiaj jednego rozbudowanego układu zdarzeń eschatologicznych jako prostego, dosłownego streszczenia Biblii. Oddziel prawdę wyrażoną wprost, symbole, tradycje interpretacyjne i hipotezy.

• W najmłodszych grupach skup się na obietnicy Jezusa i zaufaniu. Nie omawiaj makabrycznych wizji, kar ani scen katastroficznych.

• Nie wyznaczaj dat końca świata i nie stosuj obrazów budzących grozę, szczególnie u najmłodszych.

• J 14 i 1 Tes 4 podtrzymują nadzieję zmartwychwstania; końcowe wezwanie 1 Tes 4:18 dotyczy wzajemnego pocieszania. Powstrzymaj spekulacje o dacie przyjścia Jezusa.

• RED. II: Celem 1 Tes 4:13–18 jest pocieszenie wspólnoty. Nie przewiduj dat i nie wykorzystuj katastroficznych obrazów do wywoływania posłuszeństwa. Wyraźnie odróżnij tekst główny i złożone systemy eschatologiczne.

• Teksty do porównania: J 14:1–3; 1 Tes 4:13–18; 1 Kor 15:20–28; Mt 24:36

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie o różnicy między pocieszeniem i straszeniem.